

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010152
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bernát
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4617010152.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bernáta a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci odsúdeného J. B., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného J. B. proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) z 21.08.2017, sp. zn. 2Nt/7/2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“), na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 21. septembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného J. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa konajúci na neverejnom zasadnutí v senáte, napadnutým uznesením podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku a z dôvodov § 399 odsek 2 Trestného poriadku (nezistiac podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Trestného poriadku) odmietol návrh (z 20.02.2017 adresovaný a 22.05.2017 doručený Krajskému súdu v Trenčíne a ním súdu prvého stupňa postúpený 25.05.2017) odsúdeného J. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania (ďalej len „návrh“) skončeného rozsudkom súdu prvého stupňa z 30.01.2013 sp. zn. 2T/72/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo 07.05.2013 sp. zn. 2To/23/2013 (ďalej len „právoplatný rozsudok“ a „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie bolo všetkým stranám konania oznámené doručením jeho rovnopisu, a to odsúdenému 25.08.2017, jeho obhajcovi 24.08.2017 a Okresnej prokuratúre Topoľčany 23.08.2017, po ktorom oznámení odsúdený prostredníctvom 29.05.2017 mu ustanoveného obhajcu písomným podaním adresovaným a 28.08.2017 doručeným súdu prvého stupňa, teda (s poukazom na ustanovenie § 187 odsek 1 veta tretia Trestného poriadku) včas, podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú odôvodnil tvrdením, že súd prvého stupňa ním opätovne odmietol návrh bez toho, aby splnil povinnosť uloženú mu v uznesení Krajského súdu v Nitre (ďalej len „nariadený súd“) z 21.06.2017 (sp. zn. 4Tos/67/2017, ďalej len „skoršie zrušujúce uznesenie“) poskytnúť mu primeranú lehotu na doplnenie jeho neúplného návrhu a až následne o ňom rozhodnúť (a to podľa aktuálneho a relevantného obsahu buď na verejnom alebo neverejnom zasadnutí). V tejto súvislosti poukázal na to, že ani jemu, ani ustanovenému mu obhajcovi nebola doposiaľ doručená žiadna výzva na doplnenie návrhu v na to určenej lehote, ako to ukladá skoršie zrušujúce uznesenie nariadeného súdu. Odsúdený súčasne tvrdil, že:

- návrh doplnil a obsahuje nové (z hľadísk ustanovených v § 394 odsek 1 Trestného poriadku relevantné) skutočnosti a návrhy na vykonanie súdu skôr neznámych dôkazov, z ktorých by mali vziť;
- predtým neznámym dôkazom sa rozumie aj taký dôkaz, ktorý bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak s novým obsahom;

- skutočnosťou predtým neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci;

- vzhľadom na to, že tieto nové skutočnosti a dôkazy majú vzísť predovšetkým z výsluchov svedkov resp. konfrontácií, ktoré je možné realizovať len na verejnom zasadnutí, je postup súdu prvého stupňa, ktorým návrh odmietol na neverejnom zasadnutí, za nesprávny, nakoľko ním v podstate odsúdenému znemožnil tieto nové skutočnosti akýmkoľvek spôsobom preukázať.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odsúdený navrhol, aby nadriadený súd podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku napadnuté uznesenie zrušil a súdu prvého stupňa prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol, a to takým spôsobom, že v nej vykoná verejné zasadnutie, na ktorom mu umožní predniesť nové skutočnosti resp. vykoná ním navrhované dokazovanie.

K vyššie uvedenému prostredníctvom obhajcu vypracovanému písomnému odôvodneniu proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti odsúdený pripojil (rovnako ustanoveným mu obhajcom vypracované) písomné doplnenie návrhu, v ktorom okrem už v písomnom odôvodnení sťažnosti obsiahnutých tvrdení a úvah (vrátane právnych) navrhol vypočítať svoje deti J. B. a F. B. (od ktorých sa mal počas výkonu trestu odňatia slobody dozvedieť nové skutočnosti týkajúce sa skutku, za ktorý bol odsúdený), zástupcu Detského domova v F. (v ktorom sa deti odsúdeného aktuálne nachádzajú a to „tiež za tým istým účelom) a bývalú „vedúcu kurately ÚPSVR Topoľčany“ M. J. (ktorá preukáže, ako sa odsúdený o svoje deti staral) a vykonať konfrontáciu medzi odsúdeným a jeho družkou F. A. (na objasnenie dôležitých skutočností týkajúcich sa skutku) vysloviac domnienku, že takto vykonaným dokazovaním vyjdú najavo nové skutočnosti spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie o vine resp. treste a preto navrhol vydať uznesenie o povolení obnovy konania skončeného právoplatným rozsudkom so zrušením jeho výrokov o vine a treste.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávanú vec na rozhodnutie 08.09.2017, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému tento sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd predovšetkým zistil, že v prejednáwanej veci už konal a rozhodoval a to skorším zrušujúcim uznesením, ktorým podľa § 194 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku zrušil sťažnosťou odsúdeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z 31.05.2017 (o odmietnutí návrhu podľa § 402 odsek 2 Trestného poriadku a z dôvodov uvedených v § 399 odsek 2 Trestného poriadku) a súdu prvého stupňa uložil, aby v prejednáwanej veci znovu konal a rozhodol, podľa § 194 odsek 5 Trestného poriadku vysloviac právny názor, ktorým bol súd prvého stupňa pri novom rozhodovaní viazaný a nariadiac úkony, ktoré bol súd prvého stupňa vykonať.

Plniac svoju prieskumnú povinnosť v rozsahu vyplývajúcom mu z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku nadriadený súd tiež (a predovšetkým) zistil, že sťažnosťou odsúdeného napadnuté (v prejednáwanej veci vydané nové) uznesenie bolo vydané na základe zisteného skutkového stavu veci, o ktorom neboli a nie sú žiadne dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o tom, že nielen v pôvodnom návrhu odsúdeného, ale ani v jeho písomnom doplnení (vypracovanom obhajcom a pripojenom k písomnému odôvodneniu proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti) a to tiež nie v písomných podaniach odsúdeného (dvoch adresovaných a 17.07.2017 doručených Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a ním 01.08.2017 postúpených súdu prvého stupňa, a v jednom adresovanom a 18.09.2017 doručenom súdu prvého stupňa a ním 20.09.2017 postúpenom nadriadenému súdu) nie sú uvedené žiadne také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli skôr súdu neznáme a ktoré by (súčasne) mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi, už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v prejednáwanej veci, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne v prejednáwanej veci uložený mu trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela alebo v prejednáwanej veci uložený mu druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako by to v prejednáwanej veci podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku muselo prichádzať do úvahy.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd tiež zistil, že aj odôvodnenie napadnutého uznesenia je v hore uvedenom smere v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku,

pretože obsahuje nielen skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov ale aj právne úvahy, na základe ktorých podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti, vrátane splnenia podmienok na odmietnutie návrhu odsúdeného podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, a keďže sa nadriadený súd s nimi stotožňuje, na ne tiež poukazuje nepovažujúc ich za potrebné zmeniť, ani inak ako ďalej uvedeným spôsobom doplniť, pretože ani v odôvodnení odsúdeným proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti, ani v jeho prílohe pripojenom doplnení návrhu tento neuviedol žiadne, v tomto smere relevantné skutočnosti, okolnosti, právne úvahy a v konečnom dôsledku ani dôkazy, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v konaní skončenom právoplatným rozsudkom.

V hore uvedenej súvislosti považuje nadriadený súd za potrebné opätovne poukázať aj na odôvodnenie svojich skorších uznesení a to z 26.05.2014 sp. zn. 4Tos/51/2014, z 30.03.2015 sp. zn. 4Tos/33/2015, zo 14.08.2015 sp. zn. 4Tos/87/2015, z 19.11.2015 sp. zn. 4Tos/123/2015, z 25.06.2016 sp. zn. 4Tos/63/2016, z 25.08.2016 sp. zn. 4Tos/96/2016 a naposledy z 20.04.2017 sp. zn. 4Tos/39/2017, ktorými podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol sťažnosti odsúdeného včas podané proti skorším uzneseniam uzneseniu súdu prvého stupňa o zamietnutí, resp. odmietnutí skorších návrhov odsúdeného na povolenie obnovy konania skončeného právoplatným rozsudkom.

Plnením svojej prieskumnej povinnosti v rozsahu vyplývajúcom mu z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku nadriadený súd zistil, že súd prvého stupňa nepochybil ani tým, že návrh odsúdeného odmietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí, pretože odsúdený v ňom (ale ani v písomnom odôvodnení proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti a dokonca ani v k nej pripojenom doplnení návrhu) neuviedol žiadne také skutočnosti a dôkazy, ktoré už boli skôr vyššie označenými právoplatnými uzneseniami súdu prvého stupňa sčasti na verejnom zasadnutí zamietnuté a sčasti na neverejnom zasadnutí odmietnuté a v prejednávanej veci nanovo podaný návrh je len opakovaním týchto jeho skorších návrhov (§ 402 odsek 2 Trestného poriadku).

V hore naznačených súvislostiach a s prihliadnutím na niektoré tvrdenia, a právne úvahy obsiahnuté v písomnom odôvodnení proti napadnutému uzneseniu odsúdeným podanej sťažnosti považuje nadriadený súd za potrebné tohto sťažovateľa upozorniť, že skorším zrušujúcim uznesením nadriadený súd súdu prvého stupňa uložil iba povinnosť poskytnúť odsúdenému (a na tento účel mu ustanovenému obhajcovi) primeranú (na týždne počítanú) lehotu na doplnenie návrhu, ktorá (ako na to správne a opodstatnene v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal súd prvého stupňa) začala odsúdenému (a jeho obhajcovi) plynúť minimálne od doručenia rovnopisu skoršieho zrušujúceho uznesenia nadriadeného súdu (a obhajcovi odsúdeného dokonca od 31.05.2017, kedy mu bolo doručené opatrenia, ktorým bol v prejednávanej veci ustanovený za obhajcu) a to jednoznačne a nepochybne bez toho, aby súd prvého stupňa sťažovateľa na splnenie tejto požiadavky (a v prípade obhajcu dokonca povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 44 odsek 1 Trestného poriadku) písomne vyzval, pretože takú povinnosť súdu prvého stupňa nadriadený súd v skoršom zrušujúcom uznesení neuložil a nevyplýva mu ani zo žiadneho ustanovenia Trestného poriadku.

V hore naznačených súvislostiach a s prihliadnutím na skutočnosti, úvahy a návrhy na vykonanie dôkazov obsiahnuté v písomnom doplnení návrhu pripojenom k písomnému odôvodneniu odsúdeným proti napadnutému uzneseniu podanej sťažnosti považuje nadriadený súd za potrebné zvlášť poukázať na skutočnosti a právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení svojich skorších, v prejednávanej veci vydaných uznesení a to z 30.03.2015 sp. zn. 4Tos/33/2015 a z 19.11.2015 sp. zn. 4Tos/123/2015.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a na iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).